

Peki Şimdi Ne Olacak?

İçeriği Yazan: [Gamze GÜNGÖRMÜŞ KONA](#) [1] Zaman: Salı, 23/08/2011 - 20:04

Tam da Terörünüz “Özgürlük Hareketi”, Teröristleriniz “Özgürlük Savaşçısı”, Örgüt başınız “Biji Serok Apo” Olmuştu, Peki Şimdi Ne Olacak... Bu satırların temel amacı; PKK’nın, Öcalan’ın, BDP’nin, Kürtseverlerin, Öcalanseverlerin, ileri demokratların istediği ve hatta dayattığı biçimde bağımsız kürt bölgesi, seçilmiş kürt bürokratlarla özerk yönetim, bölgesel bir kürt parlamentosu, remi kürt dili, kürt nüfus cüzdanı gibi unsurların Türkiye Cumhuriyeti hükümeti tarafından hayata geçirilmesine dair “olmazsa olmaz” tavrı bir kez daha vurgulamak; bu tavır ve talepler karşısında ise hükümetin kendi “olmazsa olmaz”larını korumaya devam etmedeki haklı duruşunu izah etmek; hal böyleyken de sorunun çözüme kavuşmasının daha uzunca bir süre hayal olarak kalacağını ifade etmektir.

Önce şunu kabul etmek lazım, Kürdün sorunu iş ve aş bulamamaktan ötedir, hatta bu iş ve aş bulamamayı sorun olarak dahi kabul etmez, o’nun için temel sorun siyasal ve kültürel. Siyasallaşmamış Kürt tanımadım bugüne dek. Her bir Kürdün, istisnalar olmakla birlikte, özgürlüğe dair, toprağa dair, dile dair, yönetime dair, dağa dair meselesi merkezdedir, diğer tüm meseleler teferruattır. Kürdün bir sorunu varsa o da özerk bölge yaratamadığı içindir, bayrağını dikemediği içindir, kendi bölgesel yöneticisini kendisi seçemediği içindir, dilini kullanamadığı içindir, fazla güvenlik merkezli-merkezi bir devlet gördüğü içindir, kendisini Kürt olarak tanımlamak ve tanıtmaktan ürktüğü içindir, sokaklarında devamlı panzerler dolaştığı içindir, her fırsatta Atatürk karşısına çıktığı içindir, her yerde Türk askeri gördüğü içindir, her sokağına Türk bağımsızlık hareketini çağrıştıran isimler verildiği içindir, TC nüfus cüzdanı taşıdığı içindir.

“Kürt sorunu vardır ama bu sorun PKK meselesi ile kesinlikle bir tutulamaz” demek; “Her Kürt PKK’lı değildir” anlamı taşımaz. Elbette “her Kürt PKK’lıdır” demek, korkudan denmese bile zihin ardında böyle düşünmek çok marjinal bir gruba ancak mal edilebilir. Ancak, şunu unutmamak lazımdır ve hatta bu hususu çözüm aşamasında temel nokta olarak kabul etmek gerekmektedir; her bir Kürt, PKK’nın şu ya da bu faaliyetinde kendi siyasal ve kültürel emellerinden en az birini realize ettiğini düşünmekte ve buna gönülden inanmaktadır. Tam da bu nedenle, BDP’den öte PKK hemen her bir Kürdün siyasal zafere ulaşmada temel aracıdır. O olmadan, onların özgürlük hareketi yarım kalır. Böylelikle, hemen her Kürt PKK’yı kendi geleceği ile özdeşleştirmiş ya da daha doğru bir ifadeyle PKK’yı kendi geleceğini yapılandırma sürecinde araçsallaştırmıştır.

Önce bunu içselleştirmek lazımdır. Bu realiteyi kanıksadıktan sonra ise meselenin kilit noktası şu olmalıdır; meşru siyasal hükümet ve hükümetin temel aygıtları, çözümü PKK’nın talep ettiği gibi tüm bu taleplere cevap verebilecek esneklikte bir stratejik hamle ile mi göğüslemeye hazırdır, yoksa toplumun büyük bir kesiminin dile getirdiği gibi “ortak vatan”, “resmi dil”, “merkezi yönetim”, “ulus devlet” gibi kırmızı çizgilere dokunulmadan mı çözüm bulmaya mi devam edecektir?

Açılım sürecinin tıkanması da bu nedenledir. Hükümet gayet iyi niyetle başlatmış olduğu süreci; mesele kırmızı çizgilere geldiğinde durdurmuştur. Haklı olarak bu çizgileri aşarak karşı tarafı tatmin etme yoluna gitmemiştir, ileride belirecek olası tepkileri ve geri dönülemez yolları karşılayamayacağı için. Ancak, hükümet ve aygıtları açılım sürecinde şunu düşünememişti; zaten muhatap olarak aldığı tarafın asıl ve nihai amacı, çözümü ancak bu kırmızı çizgileri kaldırarak mümkün kılmaktı. Yani özerk

bir kürt devleti, bağımsız ya da usulen merkeze bağlı bölgesel yönetim, kendi parlamentosu, kendi bayrağı ve kendisinin seçtiği bölgesel yöneticiler ve siyasallaşmış bir Öcalan.

Şimdi; terör yandaşları, Kürtçüler, PKK militanları, Kürtsever liberaller, ileri demokratlar, Öcalanseverler ve BDP'liler kendilerini kısa bir süreliğine de olsa hükümetin yerine koysunlar ve saf değiştirsinler. Onlar hükümetin yerinde olsalar çözüm için ne yaparlardı? Binlerce şehit vermiş bu toplum Öcalan'ın salıverilmesine, siyasallaşmasına, PKK'nın siyasi bir parti olarak kurumsallaşmasına ve legalize edilmesine, dağdan inenlerin affedilmesine, özerk bir kürt bölgesine, iki dilli bir Türkiye'ye "olur" verir miydi? Hükümet verse dahi bu toplum bu hükümeti affeder miydi...

Hayal bile edilemeyenler hükümetin iki açılım hamlesiyle ete kemiğe büründü. Kürtçe kasetlerin yasak olduğu, "kürt" demenin hatta kürt olmanın suç görüldüğü, faili meçhullerin gayet sıradan kabul edildiği, bazı işkence odalarında kaka yedirildiği, kürt olan herkesin PKK yandaşı olarak bilindiği, şüpheli görülen herkesin ya ortadan kaldırıldığı ya da köy meydanında çıplak soydurularak ifadesinin alındığı günlerden bu günlere varmıştık. Artık; Teröristlere "özgürlük savaşçısı", PKK terörüne "özgürlük hareketi", PKK destekçilerine "özgürlükçüler", terör örgütü başındakine "biji serok Apo", bu vatan uğruna şehit olan Mehmetlere "öldürüldü" denmeye başlanmıştı, hatta bizler bile buna yavaş yavaş alışmaya başlamıştık.

Şimdi yine şeridi başa mı saralım, canına ot tıkayan güvenlik devleti mi yoksa "ileri demokrasi" diye tutturan bu hükümet mi? Karar senin, aynen geleceğin senin olduğu gibi...

gamze.kona@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Terörü Türk Polisi BİTİRECEK

İçeriği Yazan: movsar Zaman: Çar, 24/08/2011 - 20:26

TSK bölgeden çekilsin ve Polis Özel Hareketçiler araziye gönderilsin pkk da terörde BİTİRİLECEKTİR.. pkk nin ve terörün 30 yıldır BİTİRİLMEMESİNİN tek SoRumlusu TSK dır.

Kaynak URL (06/05/2024 - 02:13 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/peki-simdi-ne-olacak>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/gamze-gungormus-kona>